

ΗΛΙΑΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

Ὁ ἐν τῷ νομῷ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ὑποψήφιος κ. Ἡλίας Ποταμιάνος εἶνε περίπου τεσσαρακοντούτης. Ἐγεννήθη ἐν Ναυπλίῳ ἐκ πατρὸς Κεφαλλήνος, ὅστις μέλος ὦν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, μετέσχε τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐπὶ κεφαλῆς σώματος συμπολιτῶν του παρ' αὐτοῦ συντηρουμένου, διετέλεσε δὲ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἐπὶ Καποδιστρίου. Ἄν καὶ νεώτατος, μόλις τότε ἀποφοιτήσας τοῦ Γυμνασίου, ἔλαβε μέρος ἐνεργὸν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1862 ἐκραγεῖσαν ἐν Ναυπλίῳ ἐπαναστάσιν, ἐνωρὶς δ' ἐπεδόθη καὶ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, ἐνῶ ἐσπούδαζεν ἀκόμη ἐν Ἀθήναις τὰ νομικά, γράφων εἰς τὴν Ἀύγην καὶ κατόπιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων, ἣτις διερμήνευεν ὡς γνωστὸν τὰ φρονήματα τοῦ ἀειμνήστου Δεληγεώργη, μεθ' οὗ συνεδέετο διὰ φιλίας καὶ ὅστις πολλὰς κατόπιν ἀνέθηκεν εἰς αὐτὸν ἐμπιστευτικὰς ὑπηρεσίας καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν στηλιτικῶν. Τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἤρχισεν ἐξασκῶν ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1869 μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, διακρινόμενος ἐπὶ ἐπιστημονικαῖς γνώσεσι καὶ εὐφραδείᾳ, κατέγεινε δὲ καὶ εἰς μελέτας περὶ τῶν φυλακῶν, τῶν δικαστηρίων καὶ ἄλλων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐπιστήμην του περιηγηθεὶς πολλάκις τὴν Ἑσπερίαν. Ἐχρημάτισε, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν νομικῶν σπουδῶν του διορισθεὶς, καθηγητὴς τοῦ Στρατιωτικοῦ δικαίου ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων, παρῆλθον δὲ τῆς θέσεως ταύτης κατὰ τὸ ἔτος 1879 ὅτε ὀριστικῶς ἐπεδόθη εἰς τὸν πολιτικὸν βίον, ἀποδυνθεὶς εἰς τὰς ἐκλογάς. Βουλευτὴς ὁμοῦς ἐξελέγη τὸ πρῶτον ἐν ἔτει 1882 διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίου, ἐν τῇ Βουλῇ δ' ἐκείνῃ ἥς ἐχρημάτισε καὶ ἀντιπρόεδρος, ἠκολούθησε τὸν κ. Τρικούπη, μετασχὼν τῶν πλείστων σπουδαίων συζητήσεων καὶ ἀγορεύσας μετ' ἀρκετῆς εὐγλωττίας, μὴ πικραδλέψας δὲ καὶ τὰ ἰδιαιτέρως συμφέροντα τῆς ἐπαρχίας του ὑπὲρ ὧν μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ἐμερίμνησεν. Κατὰ τὰς περυσινὰς ἐκλογάς τῆς 7 Ἀπριλίου ἀπέτυχεν ἐξ ὀλιγίστων ψήφων. Ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ του σταδίου, δὲν παρημέλησε τὴν δημοσιογραφίαν, πολλὰ δημοσιεύσας ἀνωνύμως ἄρθρα καὶ διαφόρους ἐπιστημονικὰς πραγματείας.

Εἰς τὸν ἐπικείμενον βουλευτικὸν ἀγῶνα ἀποδύεται μόνος, ἄνευ συνδυασμοῦ, πεποιθὼς εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐκλογέων του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰδοὺ καὶ εἰς ὑποψήφιος τοῦ νομοῦ Κυκλάδων καὶ ἐκ τῶν περιέργων τύπων τῆς διαλυθείσης βουλῆς, τέως βουλευτὴς Ἀνδρου κ. Ἀργυρόπουλος.

Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος εἶνε δημιούργημα ἐκυτοῦ, τῆς ἰδίας αὐτοῦ θελήσεως, μὴ ὀφειλὼν εἰς οὐδένα ἄλλον τὴν θέσιν του. Τέκνον ἀπόρου ἐργάτου, ἠναγκάσθη ἐνωρὶς νὰ διακόψῃ τὰ μαθήματά του, ἐπηγγέλλετο δὲ τὸν ἀντιγραφέα πρὸς συντήρησιν ἐκυτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Εἰσελθὼν εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, προήχθη βαθμηδὸν διὰ τῆς φιλεργίας καὶ τῆς νοημοσύνης του ἀπὸ γραφέως εἰς γραμματέα πρωτοδικῶν καὶ κατόπιν εἰς γραμματέα ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἐκτελέσαντα ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον χρέη τμηματάρχου. Ἐν τῷ μεταξὺ φλεγόμενος ἐκ φιλοπατρίας μετέβη καὶ ἡγωνίσθη εἰς τὴν ἐν ἐπαναστάσει διατελοῦσαν ἠρωικὴν Κρήτην.

Ἀποφασίσας νὰ ἐκτεθῇ βουλευτὴς κατὰ τὰς ἐκλογάς τοῦ 1882 παρῆλθον τῆς θέσεώς του καὶ μετέβη εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ἄνευ τῶν ἀπκριτήτων ὕλικῶν ἐφοδίων, ἔχων πεποιθήσιν ὅμως εἰς τὴν ἀγάπην τῶν συμπατριωτῶν του, πρὸς οὓς πολλὰς εἶχε προσφέρει ἐκδουλεύσεις ἐν τῇ πρωτεύουσῃ δικάμενων. Καὶ ἐπέτυχεν τῷ ὄντι ἀγαπηθεὶς διὰ τὸ ἀπέρητον τοῦ ἥθους καὶ τὴν δραστηριότητα αὐτοῦ. Ἐτάχθη δ' ἔκτοτε ἐν τῇ βουλῇ εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτευσεως, εἰς ἃς μέχρι τέλους πιστὸς παρέμεινεν. Ἀγωνισθεὶς ἐκ νέου ἐν συνδυασμῷ κατὰ τὰς ἐκλογάς τῆς 7 Ἀπριλίου, ἐξελέγη διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας μετὰ τῶν συνυποψηφίων αὐτοῦ. Ἐν τῇ βουλῇ ἦτο εἰς τῶν ζωηροτάτων, πολλάκις μάλιστα διὰ τῆς ὑπερβολικῆς ζωηρότητος καὶ ἐλευθεροστομίας του προκαλέσας σκηνὰς δυσάρεστους καὶ σκανδαλώδεις, συνεχῶς δ' ἐλάμβανε τὸν λόγον, λαλῶν εὐχερῶς καὶ μετὰ παρρησίας. Ἐκτὸς δὲ τοῦ βουλευτηρίου πάντοτε ἐφαίνετο περιτρεχὼν ἀεικίνητος φρονιτίζων καὶ ἐνεργῶν ὑπὲρ τῶν ὑποθέσεων τῶν συμπατριωτῶν του.

Ἀποκλεισθεὶς ἐκ τῶν καρταρισθέντων συνδυασμῶν, ἀποδύεται οὐχ ἥττον θαρραλέως καὶ αὐθις εἰς τὸν ἀγῶνα, εἰς μόνας τὰς ἰδίας δυνάμεις βασιζόμενος καὶ ὡς πρόγραμμα ἔχων τὰς ἀρχὰς τῆς ἀντιπολιτευσεως.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας καταλήγει, ὡν ἅμα εἰς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων, ὁ τέως βουλευτὴς Πυλίας κ. Νικόλαος Καραπαυλος.

Ἀνήκει εἰς μίαν τῶν πρωτίστων οἰκογενειῶν τῆς Μεσσηνίας, ὁ πατήρ αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὀπλαρχηγὸς τῆς ἐπαρχίας Πυλίας, καλουμένης τότε τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων, χρημάτισε δὲ κατόπιν γερουσιαστὴς ἐπὶ Καποδιστρίου. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν Ἀθήναις, νεώτατος δὲ λαβὼν δίπλωμα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστικὸν σταδίου, προαχθεὶς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ πρωτοδίκου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ διακριθεὶς ἐπὶ ζήλῳ, ἐπὶ ἱκανότητι καὶ εὐσυνειδήσει. Ἀπεσύρθη τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν ἐπαναστάσιν τοῦ 1862, καὶ ἐγκατέστη ἐν Ναυπλίῳ, ὅπου ἐξασκῶν δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ἀπέκτησεν ἐξέχουσας θέσιν μετὰ τῶν συναδέλφων του, συγκεντρώσας πολυπληθεῖ πελατεῖ. Ἐκλεχθεὶς τὸ πρῶτον βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Πυλίας κατὰ τὸ 1873, ἐξηκολούθησεν ἐκλεγόμενος ἔκτοτε τακτικῶς ἀποτυχὼν ἀπ᾽ ἑξ ἑκτόν. Ἀξιοσημεῖόν ὅμως εἶνε ὅτι ὁ Καραπαυλος εἶνε ἐκ τῶν σπανιστάτων πολιτευομένων, τινες ἐκλέγονται χάρις εἰς μόνην τὴν ἀτομικὴν των ἐπιροήν, διὰ τοῦτο οὐδέποτε σχεδὸν μετέβη εἰς τὴν ἐπαρχίαν του διὰ νὰ ἐνεργήσῃ, ὅπως πράττουσιν οἱ ἄλλοι. Κατὰ τὴν περυσινὴν ἐκλογὴν εὐρεθεὶς κατὰ τὴν διαλογὴν ἐν ὑψηλῇ μετὰ τοῦ κορυφαίου ἐκ τοῦ ἀντιθέτου συνδυασμοῦ ἐξελέγη τῇ εὐνοίᾳ τῆς τύχης, γενομένης κατὰ τὸν νῦν κληρώσεως. Ἐχρημάτισεν ἀντιπρόεδρος τῆς βουλῆς τὴν προεδρείαν τοῦ Κουμουνδούρου, οὗτινος ὑπῆρξεν ἐκ εἰλικρινεστάτων φίλων, ἀπαρεγκλίτως ἀκολουθήσας ἀρχὰς του μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Τότε ἠσπασθη ἀρχὰς τοῦ κ. Τρικούπη, οὗτινος ἔκτοτε διατελεῖ φίλος πίζηλον κατέχων θέσιν ἐν τῇ συμπολιτευομένῃ πτέρᾳ ἐκτιμώμενος καὶ διὰ τὰ φῶτά του καὶ διὰ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτήρος του. Ἀνήκει εἰς τὸν συμπολιτευόμενον συνδυασμὸν τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας καὶ θεωρεῖται εἰς θανῶς ἐκλεχθησομένων.